Στην υπόθεση 225/82,

RUDY VERZYCK, Inspecteur adjoint des finances, υπηρετών στη δημόσια διοίκηση του Βελγίου, κάτοικος Ichtegem (Ernegem), Βέλγιο, Stationstraat 365, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από τον Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, avenue des Klauwaerts 38, Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Biver,

προσφεύγων,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από τον Hendrik van Lier, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Robert Andersen, δικηγόρο Βρυξελλών, avenue Montjoie 214, Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο:

— να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 1982, με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού COM/A/325·

— να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου·

— να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά έξοδα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Y. Galmot, K. Κακούρη, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: S. Rozès
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθής η προσφυγή, δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 12ης Σεπτεμβρίου 1981 (αριθ. C 233, σ. 21), την προκήρυξη διαγωνισμού COM/A/325 για ένα «γενικό διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις υπαλλήλων διοικήσεως με σταδιοδρομία στους βαθμούς 7 και 6 της κατηγορίας Α».

Σύμφωνα με την προκήρυξη, ο διαγωνισμός απέβλεπε στην κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις, προκειμένου να καλυφθούν οι αντίστοιχες κενές θέσεις ή θέσεις που είχαν πρόσφατα συσταθεί στις υπηρεσίες της Επιτροπής και οι οποίες συνεπάγονται καθήκοντα θεωρητικής επεξεργασίας, μελέτης ή ελέγχου σχετικού με τη δραστηριότητα των Κοινοτήτων στον τομέα των πολιτικών, διοικητικών και οικονομικών επιστημών με τις ακόλουθες επιλογές:

— Τύπος και τεχνική πληροφορήσεως.

— Δημόσια οικονομικά/λογιστική/έλεγχος.

— Γενική διοίκηση.

Οι ειδικές προϋποθέσεις συμμετοχής που αναφέρονταν υπό στοιχείο III-Β της προκηρύξεως του διαγωνισμού αυτού συνίσταντο ουσιαστικά σε τέσσερις προϋποθέσεις, σχετικές με την ηλικία του υποψηφίου, την προσκόμιση τίτλων ή διπλωμάτων, ή απόδειξη της επαγγελματικής πείρας και τη γνώση, οπωσδήποτε, γλωσσών σε ορισμένο βαθμό.

2. Στις 30 Νοεμβρίου 1981, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό COM/A/325, επιλέγοντας την εξέταση δημόσια οικονομικά/λογιστική/έλεγχος.

Την 1η Μαρτίου 1982, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, αφού διαπίστωσε, καταρχήν, ότι αυτός συγκέντρωνε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, έκρινε ότι έπρεπε να αποκλειστεί απ' αυτόν, διότι «στη συνέχεια εξέτασε τους τίτλους των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό βάσει, ιδίως, των διπλωμάτων και της επαγγελματικής πείρας σε σχέση με τον τομέα του διαγωνισμού, κι αυτό για να καταστεί δυνατή μια πιο αρμονική ισορροπία στη γεωγραφική (κατά τη βάσει ιθαγένειας) κατανομή των υπηκόων των διαφόρων κρατών μελών στις υπηρεσίες της Επιτροπής» και ότι, μετά το πέρας της εξετάσεως αυτής, η υποψηφιότητά του δεν έγινε δεκτή από την εξεταστική επιτροπή.

Στις 5 Μαρτίου 1982, ο προσφεύγων εξέφρασε την έκπληξή του στην υπηρεσία προσλήψεων της Επιτροπής για την απόφαση αυτή που τον αφορούσε, διευκρινίζοντας ότι από τη διατύπωσή της δεν ήταν δυνατό να συναχθεί ποια ήταν η αιτιολογία και ζητώντας, εξάλλου, διευκρινίσεις σχετικές με τα προσόντα και τους τίτλους άλλων υποψηφίων.

Στις 26 Μαρτίου 1982, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι η εξεταστική επιτροπή θα επανεξέταζε τους τίτλους του για να αποφασίσει αν θα τον δεχτεί στις εξετάσεις.

Στις 28 Μαΐου 1982, ο προϊστάμενος του τμήματος προσωπικού της Επιτροπής γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι, μετά από νέα εξέταση του φακέλου του, «η εξεταστική επιτροπή, αφού συνέκρινε τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, αποφάσισε να μη σας δεχτεί να μετάσχετε στις γραπτές εξετάσεις».

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως αυτής.

3. Στις 10 Ιουνίου 1982, ο προσφεύγων εξέφρασε και πάλι την έκπληξή του για την απόφαση αυτή και ζήτησε να του γνωστοποιηθεί η ακριβής αιτιολογία.

Στις 28 Ιουνίου 1982, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα, αφενός, ότι η εξεταστική επιτροπή προέβη σε δύο διαδοχικές επιλογές (συμμετοχή στο διαγωνισμό και συμμετοχή στις εξετάσεις), μεριμνώντας ώστε να μην είναι αποφασιστικός παράγοντας το γεωγραφικό στοιχείο κατά την εκτίμηση των τίτλων των υποψηφίων και, αφετέρου, ότι τα προσόντα του Verzyck, ενώ ήταν επαρκή για να γίνει δεκτός στο διαγωνισμό, δεν ήταν τέτοια ώστε, μετά την εκτίμηση των τίτλων των άλλων υποψηφίων, να γίνει δεκτή η συμμετοχή του στις εξετάσεις.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 25 Αυγούστου 1982, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 28 Μαΐου 1982 απόφαση της Επιτροπής, με την οποία αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού COM/A/325·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει τα μέτρα που θα συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να αποφανθεί κατά νόμο για τα δικαστικά έξοδα.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση της γενικής εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Η Επιτροπή, όμως, κλήθηκε να απαντήσει, πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Για την κατάρτιση των πινάκων συμμετεχόντων στις εξετάσεις, έθεσε η εξεταστική επιτροπή πιο συγκεκριμένα και πιο λειτουργικά κριτήρια, απ' αυτά που αναφέρονται στο υπόμνημα της Επιτροπής (υπόμνημα αντικρούσεως, σ. 6);

2. Συνάντησε η εξεταστική επιτροπή δυσκολίες στην κατάρτιση του οριστικού πίνακα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί να διαγωνιστούν (δεδομένου ότι δεν δίστασε να επανεξετάσει τους φακέλους 818 υποψηφίων, που αρχικά είχαν αποκλειστεί από τις εξετάσεις) και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, για ποιους λόγους;

Σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας το Δικαστήριο, με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 1981, ανέθεσε την υπόθεση στο δεύτερο τμήμα.

Λόγω της μεταβολής που επήλθε στη σύνθεσή του στις 7 Οκτωβρίου 1982, το Δικαστήριο, με διάταξη της 7ης Οκτωβρίου 1982, ανέθεσε την υπόθεση στο τρίτο τμήμα.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — Επί του παραδεκτού της προσφυγής

1. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις γραπτές εξετάσεις τού απεστάλη την 1η Μαρτίου 1982. Ο προσφεύγων την παρέλαβε στις 5 Μαρτίου 1982.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κανονικά, ο προσφεύγων έπρεπε να ασκήσει την προσφυγή του εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας αυτής. Συνεπώς, εφόσον η προσφυγή ασκήθηκε στις 25 Αυγούστου 1982, θα πρέπει, καταρχήν, να κηρυχθεί απαράδεκτη, αφού η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982 είχε ως μοναδικό σκοπό να επιβεβαιώσει την προηγούμενη απόφαση, με την οποία αποκλείστηκε από τις εξετάσεις.

Η Επιτροπή δέχεται όμως ότι, δεδομένου ότι ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, με επιστολή της 26ης Μαρτίου 1982, ότι η εξεταστική επιτροπή θα επανεξέταζε τα διπλώματα και πιστοποιητικά του για να αποφασίσει αν θα τον δεχτεί στις γραπτές εξετάσεις και θα του γνωστοποιούσε τη νέα απόφασή της, ο προσφεύγων πίστεψε ότι η προθεσμία των τριών μηνών άρχισε από την ημέρα της κοινοποιήσεως της αποφάσεως αυτής.

Ως προς το σημείο αυτό, συνεπώς, η Επιτροπή επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

2. Ο Verzyck ισχυρίζεται ότι, γνωστοποιώντας του πως η εξεταστική επιτροπή θα επανεξέταζε τα διπλώματα και πιστοποιητικά του για να αποφασίσει αν θα τον δεχτεί στις γραπτές εξετάσεις και ότι θα του γνωστοποιούσε την απόφασή της, η Επιτροπή διέκοψε την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, μέχρι το χρονικό σημείο που θα του γνωστοποιούσε την απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή μετά την εν λόγω επανεξέταση.

Δεν επρόκειτο, συνεπώς, για μια καθαρά βεβαιωτική διαδικασία, αλλά για νέα εξέταση των στοιχείων της υποθέσεως που ήταν δυνατό να επιφέρουν τροποποίηση των πρώτων συμπερασμάτων, στα οποία κατέληξε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού.

Ο προσφεύγων θεωρεί, κατά συνέπεια , ότι ήταν πλήρως δικαιολογημένος να αναμένει την απόφαση που η Επιτροπή τού κοινοποίησε στις 28 Μαΐου 1982 και ότι η προσφυγή του, που ασκήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου πριν παρέλθει η προθεσμία των τριών μηνών από της ημερομηνίας αυτής, είναι παραδεκτή.

Ο προσφεύγων προσθέτει ότι η απόφαση, με την οποία αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού, είναι πράξη που τον βλάπτει και ότι δεν είναι δυνατό να αμφισβητηθεί το συμφέρον του να προσβάλει την απόφαση αυτή.

Β — Επί της ουσίας

1. Επί του λόγου που στηρίζεται στην έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως

α) Ο *Verzyck* προβάλλει τέσσερα επιχειρήματα για να στηρίξει το λόγο αυτόν:

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι κάθε ατομική διοικητική απόφαση, κυρίως όταν είναι δυνατό να προκαλέσει βλάβη, πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη, τόσο κατ' εφαρμογή μιας γενικής αρχής του δικαίου όσο και βάσει της συγκεκριμένης υποχρεώ-

σεως που υπέχει η διοίκηση της Κοινότητας από το άρθρο 25 του κανονισμού.

Η αιτιολογία αυτή πρέπει να παρέχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ώστε να γνωρίζει αν η άρνηση είναι βάσιμη ή αν πάσχει ελάττωμα, για το οποίο θα μπορούσε να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της.

Ειδικότερα, η επιστολή με την οποία αποκλείστηκε από τις εξετάσεις θα έπρεπε, κατά τον προσφεύγοντα, να περιέχει, έστω και συνοπτικά, στοιχεία εξατομικευμένης αιτιολογίας και να αναφέρει τα κριτήρια βάσει των οποίων οι τίτλοι του κρίθηκαν ανεπαρκείς.

Αυτό δεν συνέβη στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η επιστολή της 28ης Μαΐου 1982 εστερείτο κάθε αιτιολογίας.

Δεύτερον, ο Verzyck υποστηρίζει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, αυτή η έλλειψη αιτιολογίας συνιστά παράβαση ρητών επιταγών της προκηρύξεως του διαγωνισμού, οι οποίες, αφενός, επιβάλλουν υποχρέωση ατομικής πληροφορήσεως ώστε να εξηγούνται στους υποψηφίους οι λόγοι για τους οποίους αποκλείστηκαν από τις γραπτές εξετάσεις και, αφετέρου, προβλέπουν ότι η εξεταστική επιτροπή πρέπει να καθορίσει κριτήρια, βάσει των οποίων θα αξιολογήσει τους τίτλους των υποψηφίων, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, τους βαθμούς των πανεπιστημιακών τίτλων, καθώς και τη φύση τής μετά τις πανεπιστημιακές σπουδές επαγγελματικής πείρας. Το Δικαστήριο έχει ήδη δεχτεί ότι ο εκ των προτέρων καθορισμός των κριτηρίων αξιολογήσεως πρέπει να εξασφαλίζει την αντικειμενική και όχι αυθαίρετη εξέταση των τίτλων (υπόθεση Morina, 21/65, Recueil 1965, σ. 1289). Ο τύπος αυτός είναι ουσιώδης και, στην προκειμένη περίπτωση, τίποτε δεν αποδεικνύει ότι τέθηκαν και τηρήθηκαν τέτοια κριτήρια, αφού δεν υπάρχει ανακοίνωση σχετική με το περιεχόμενό τους.

Τρίτον, ο Verzyck διευκρινίζει ότι η αιτιολογία πρέπει, κατά κανόνα, να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο ταυτόχρονα με την απόφαση που τον βλάπτει και ότι η έλλειψη αιτιολογίας δεν είναι δυνατό να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση της αιτιολογίας της αποφάσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Αλλά ούτε η απάντηση που έδωσε η Επιτροπή στις 28 Ιουνίου 1982 ούτε το υπόμνημά της αντικρούσεως παρέχει επαρκείς διευκρινίσεις ως προς το σημείο αυτό, ούτε εξάλλου ως προς τα αντικειμενικά κριτήρια που εφήρμοσε η εξεταστική επιτροπή για να αρνηθεί τη συμμετοχή του στις γραπτές εξετάσεις.

Τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή, για να δικαιολογήσει αυτή την έλλειψη αιτιολογίας, δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτά·

όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η δυσκολία συγκρίσεως των τίτλων των υποψηφίων δεν είναι δυνατό να δικαιολογήσει την απλή αναφορά στο άρθρο 5 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, χωρίς προσπάθεια ακριβέστερης αναλύσεως, ούτε τη θέσπιση οποιουδήποτε συμπληρωματικού κριτηρίου επιλογής·

η αρχή ότι οι εργασίες των εξεταστικών επιτροπών είναι απόρρητες δεν είναι δυνατό να στηρίξει την άρνηση γνωστοποιήσεως αντικειμενικών δεδομένων και ιδίως των κριτηρίων αξιολογήσεως που αποτελούν τη βάση για την επιλογή που γίνεται κατά το προκαταρκτικό στάδιο του διαγωνισμού.

Ο προσφεύγων διευκρινίζει, εξάλλου, ότι δεν απαιτεί μια πληροφορία σχετικά με την εξέλιξη των διασκέψεων της εξεταστικής επιτροπής ή με τους τίτλους άλλων υποψηφίων ατομικά, αλλ' απλώς διαπιστώνει ότι

η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει μνεία για τα κριτήρια αξιολογήσεως που υιοθέτησε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού και ότι, εξάλλου, μόνη η γνώση των κριτηρίων αυτών δεν του επιτρέπει να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις.

Τέλος, ο Verzyck θεωρεί ότι καίτοι αληθεύει το γεγονός ότι, λόγω του αριθμού των υποψηφίων, δεν είναι δυνατό να υποχρεωθεί η Επιτροπή να ανακοινώνει σε κάθε αποκλειόμενο από τις γραπτές εξετάσεις υποψήφιο τους συγκεκριμένους λόγους της αποφάσεώς της αυτής, παρ' όλ' αυτά, δεν πρέπει να τηρεί την ίδια στάση μετά την υποβολή ενστάσεων.

Καταλήγοντας, ο προσφεύγων θεωρεί ότι, ως προς το σημείο αυτό, η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982, ακόμη και μετά τις διευκρινίσεις της από 28 Ιουνίου 1982 επιστολής, δεν περιέχει επαρκή αιτιολογία, ώστε να μπορεί ο προσφεύγων να γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού COM/A/325.

6) Η *Επιτροπή* δέχεται ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι, στην προκειμένη περίπτωση, συνοπτική. Θεωρεί, όμως, ως επαρκή την αιτιολογία αυτή, λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί να μετάσχουν στο διαγωνισμό (δηλαδή, αρχικά 1 249 υποψήφιοι), στον οποίο προστέθηκε ορισμένος αριθμός υποψηφίων μετά την επανεξέταση της υποψηφιότητάς τους.

Αφού υπενθύμισε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού διέκρινε σαφώς μεταξύ της συμμετοχής στο διαγωνισμό και της συμμετοχής στις εξετάσεις, η Επιτροπή εξέθεσε τις τρεις διαδοχικές επιλογές στις οποίες προέβη.

Σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, η οποία προέβλεπε ότι η εξεταστική επιτροπή θα καθόριζε τα κριτήρια βάσει των οποίων θα αξιολογούσε τους τίτλους των υποψηφίων, η Επιτροπή διευκρινίζει (προσκομίζοντας έγγραφο που επισύναψε στο υπόμνημα αντικρούσεως) ότι η εξεταστική επιτροπή έλαβε υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

— τον αριθμό των υποψηφίων που έπρεπε να επιλέξει (μεταξύ 350 και 450)·

— τις διατάξεις του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·

— «τις διαπιστωθείσες δομικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών στην εκπαίδευση κατά τη συγκριτική εξέταση, και για το λόγο αυτό έκρινε ότι πρέπει να εκτιμήσει διαφορετικά τις ομοειδείς και συνεπώς συγκρίσιμες κατηγορίες, καθώς και την επαγγελματική πείρα, συμπεριλαμβανομένων και των διαφόρων μεταπανεπιστημιακών σπουδών και επιμορφωτικών σεμιναρίων, ανάλογα με την ποικιλία τους και τη σχέση που έχουν με τον τομέα/εξέταση που έχουν επιλέξει οι υποψήφιοι»·

— τις δηλώσεις των υποψηφίων που αφορούν τη γνώση γλωσσών.

Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η εξεταστική επιτροπή κατάρτισε τον οριστικό πίνακα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις γραπτές εξετάσεις μετά από σύγκριση, βάσει των αναφερθέντων κριτηρίων, των αιτήσεων συμμετοχής των προσώπων που είχαν γίνει δεκτοί στο διαγωνισμό.

Τελικά, έγιναν δεκτοί να μετάσχουν στις γραπτές εξετάσεις 509 υποψήφιοι και η Επιτροπή θεωρεί ότι, ενόψει του μεγάλου αυτού αριθμού, ήταν αδύνατο στην εξεταστική επιτροπή να εξηγήσει σε κάθε υποψήφιο που αποκλείστηκε τους συγκεκριμένους λόγους, για τους οποίους

θεώρησε ότι κάθε μία από τις 509 αιτήσεις συμμετοχής που έγιναν δεκτές προτιμήθηκε από τη δική του.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν ζήτησε να του γνωστοποιηθούν τα κριτήρια που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή και τα οποία εφαρμόστηκαν για την επιλογή των υποψηφίων που έπρεπε να γίνουν δεκτοί στις εξετάσεις και ότι, αν το ζητούσε, η Επιτροπή θα ικανοποιούσε το αίτημά του.

Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή προσθέτει ότι σ' αυτήν την πραγματικής φύσεως αδυναμία γνωστοποιήσεως προστέθηκε μία νομικής φύσεως αδυναμία, κατά το μέτρο που η αποκάλυψη των συγκεκριμένων λόγων της αποφάσεως θα οδηγούσε κατ' ανάγκη την εξεταστική επιτροπή να παράσχει στον προσφεύγοντα πληροφορίες που θα του επέτρεπαν να συναγάγει συμπεράσματα σχετικά με την εξέλιξη των διασκέψεων της εξεταστικής επιτροπής ή, επιπλέον, σχετικά με τους τίτλους των άλλων υποψηφίων ατομικά, πράγμα που αντιβαίνει στην αρχή του απορρήτου των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, αρχή που έχει γίνει δεκτή από τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Κατά την Επιτροπή, ο λόγος ο οποίος ανάγκασε την εξεταστική επιτροπή να αποκλείσει τον προσφεύγοντα από τις γραπτές εξετάσεις είναι ακριβώς αυτός που ανακοινώθηκε στον Verzyck: κατόπιν συγκρίσεως της αιτήσεως συμμετοχής του με τις αιτήσεις άλλων υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις γραπτές εξετάσεις, η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι οι τίτλοι του προσφεύγοντος δεν ήταν επαρκείς, ώστε να γίνει δεκτός στις εξετάσεις, η απόφαση δε αυτή ήταν αποτέλεσμα γενικότερης αξιολογήσεως, κατά την οποία ελήφθησαν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία και ιδίως η φύση των πανεπιστημιακών διπλωμάτων του υποψηφίου, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων που αυτός ήθελε να ασκήσει. Όσον αφορά το γεωγραφικό στοιχείο, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπήρξε αποφασιστικός παράγοντας κατά την αξιολόγηση των τίτλων των υποψηφίων.

2. Επί του λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της ισότητας

α) Με την προσφυγή του ο Verzyck υποστηρίζει ότι, αν γίνει δεκτό ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού καθόρισε αυστηρότερα κριτήρια για την αξιολόγηση των τίτλων των υποψηφίων, καθώς και για τη φύση της μεταπτυχιακής πείρας, θα έπρεπε όλοι οι υποψήφιοι να τύχουν ίσης και χωρίς διακρίσεις μεταχειρίσεως.

Ο Verzyck όμως βεβαιώνει πως γνωρίζει ότι ένας άλλος υποψήφιος (η Pelligrini), που κατέχει λιγότερα διπλώματα απ' αυτόν, έχει κατώτερο βαθμό στο βελγικό δημόσιο και έχει μικρότερης διάρκειας επαγγελματική πείρα, έγινε δεκτή στις γραπτές εξετάσεις.

Η κατάσταση αυτή δείχνει σαφώς ότι έγινε διάκριση εις βάρος του (καθώς, εξάλλου, και έναντι του Warêgne) και ότι ο αποκλεισμός τους από τις εξετάσεις στερείται αιτιολογίας και αντικειμενικότητας.

β) Με το υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή αμφισβητεί την παραβίαση αυτή της αρχής της ισότητας:

— όσον αφορά την περίπτωση του Warêgne, τονίζει ότι αυτός έγινε δεκτός τόσο στο διαγωνισμό, όσο και στις γραπτές εξετάσεις, καθόσον από το δίπλωμά του προέκυπτε ότι επρόκειτο περί διπλώματος πανεπιστημιακού επιπέδου·

— όσον αφορά την περίπτωση της Pelligrini, η Επιτροπή θεωρεί ότι, τόσο ως προς τις προϋποθέσεις που αφορούν τα διπλώματα όσο και εκείνες που αφορούν την επαγγελματική πείρα, η επιλογή της εξεταστικής επιτροπής είναι απόλυτα δικαιολογημένη, δεδομένου κυρίως ότι η θέση ενός υπαλλήλου στην ιεραρχία μιας εθνικής διοικήσεως δεν έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση.

γ) Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έγινε εις βάρος του διάκριση, τόσο σε σχέση προς τον Warêgne όσο και προς την Pelligrini:

— όσον αφορά την περίπτωση του Warêgne, ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι εξηγήσεις της Επιτροπής δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτές και ότι η αιτιολογία, σύμφωνα με την οποία ο Warêgne έγινε δεκτός στις γραπτές εξετάσεις αφού αναγνωρίστηκε ως πανεπιστημιακού επίπεδου το δίπλωμά του, δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια και ότι στην πραγματικότητα υποκρύπτει ορισμένα γεγονότα που ο Verzyck έχει συσχετίσει.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο Verzyck θεωρεί ότι η εξαιρετική και προνομιακή μεταχείριση του Warêgne θα πρέπει να επεκταθεί και σ' αυτόν, άλλως υπάρχει διάκριση εις βάρος του:

— όσον αφορά την περίπτωση της Pelligrini, ο Verzyck ισχυρίζεται ότι δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι κατέχει ένα κύριο δίπλωμα στον κλάδο του δικαίου και ένα δίπλωμα, απλώς συμπληρωματικό, στον τομέα των οικονομικών επιστημών.

Ο Verzyck βεβαιώνει ότι κατέχει δύο κύρια διπλώματα και είναι συγχρόνως νομικός και οικονομολόγος. Βεβαιώνει, εξάλλου, ότι η επαγγελματική του πείρα ως Inspecteur des finances τού επέτρεψε να ασκήσει διάφορες δραστηριότητες και καθήκοντα σε οικονομικά και νομικά θέματα, τις περισσότερες φορές ως εμπειρογνώμονας σε θέματα προϋπολογισμού και δημόσιων οικονομικών και ότι η ίδια η φύση των καθηκόντων του συνεπάγεται ευθύνες υψηλού επιπέδου.

Από το σύνολο των αναπτύξεων αυτών, προκύπτει σαφώς ότι, όσον αφορά τα καθήκοντα που ανταποκρίνονται στην προς πλήρωση θέση, ο προσφεύγων βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση από την Pelligrini.

δ) Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή εκθέτει λεπτομερώς τις συνθήκες υπό τις οποίες εξετάστηκε η υποψηφιότητα του Warêgne και το αποτέλεσμα της εξετάσεως αυτής και αντικρούει τους ισχυρισμούς του Verzyck, οι οποίοι, κατά την Επιτροπή, βασίζονται σε ένα απλό σφάλμα περί τα πράγματα που υπάρχει στο υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής.

Όσον αφορά την περίπτωση της Pelligrini, η Επιτροπή βεβαιώνει ότι, λαμβανομένων υπόψη, αντίστοιχα, των διπλωμάτων και της επαγγελματικής πείρας των δύο υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή διαπίστωσε, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει και αφού εξέτασε τις πληροφορίες που παρέσχε ο Verzyck με την αίτηση συμμετοχής του, ότι τόσο λόγω των σπουδών του, όσο και λόγω της μεταγενέστερης συγγραφικής δραστηριότητάς του, ο Verzyck ήταν κυρίως νομικός και κατά δεύτερο λόγο οικονομολόγος, και ότι, προκειμένου να προσληφθούν πρόσωπα που επρόκειτο να ασκήσουν καθήκοντα που αντιστοιχούν στον τομέα δημόσια οικονομικά/λογιστικά/έλεγχος, ήταν δυνατό να προτιμηθούν κυρίως οι οικονομολόγοι υποψήφιοι, όπως η Pelligrini, πτυχιούχος εφαρμοσμένων οικονομικών επιστημών και καθηγήτρια ανώτερης εκπαιδεύσεως (οικονομικές επιστήμες).

3. Επί του λόγου που στηρίζεται σε προφανή πραγματική και νομική πλάνη από την οποία πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση

α) Ο προσφεύγων φρονεί ότι δεν δόθηκε αρκετή προσοχή στα διπλώματά του και στην επαγγελματική του πείρα και βεβαιώνει ότι διαθέτει προσόντα πολύ ανώτερα απ' αυτά που προβλέπονται από τις ειδικές προϋποθέσεις του διαγωνισμού.

Από τα ανωτέρω συνάγει ότι, εκτός από προφανές λάθος αξιολογήσεως, η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να τον δεχθεί στις γραπτές εξετάσεις.

β) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο λόγος αυτός προέρχεται από το γεγονός ότι ο προσφεύγων συγχέει τη συμμετοχή στο διαγω-

νισμό από τη συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις. Βεβαιώνει ότι από τις προηγούμενες αναπτύξεις συνάγεται ότι δεν έγινε διάκριση εις βάρος του και ότι, αποκλείοντάς τον από τις γραπτές εξετάσεις, η εξεταστική επιτροπή δεν διέπραξε προφανές σφάλμα εκτιμήσεως.

Τέλος, η Επιτροπή τονίζει ότι η ίδια δεν διέπραξε προφανές σφάλμα, ούτε περί τα πράγματα ούτε περί το δίκαιο.

IV — Γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν σε απάντηση των ερωτήσεων που υπέβαλε το Δικαστήριο

1. Στην *πρώτη ερώτηση,* η Επιτροπή απάντησε ότι η εξεταστική επιτροπή δεν έκρινε σκόπιμο να θέσει πιο συγκεκριμένα ή πιο λειτουργικά κριτήρια απ' αυτά που έχει ήδη θέσει, δεδομένου, κυρίως, ότι είχαν ήδη τεθεί άλλα κριτήρια στην προκήρυξη του διαγωνισμού και ότι η εξεταστική επιτροπή έλαβε υπόψη της, τελικά, συμπληρωματικά κριτήρια, σχετικά με τις σπουδές, την επαγγελματική πείρα και τις γνώσεις γλωσσών.

2. Στη *δεύτερη ερώτηση,* η Επιτροπή απάντησε ότι, μεταξύ της 15ης και της 19ης Μαρτίου 1982, η εξεταστική επιτροπή αποφάνθηκε για τις ενστάσεις που υπέβαλαν οι υποψήφιοι που αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό ή από τις γραπτές εξετάσεις. Επανεξέτασε το σύνολο των υποψηφιοτήτων των προσώπων που έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό, αλλά όχι και στις γραπτές εξετάσεις. Αντίθετα, δεν επανεξέτασε ούτε τις υποψηφιότητες των προσώπων που αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό, ούτε τις υποψηφιότητες των προσώπων που έγιναν ήδη δεκτά να μετάσχουν στις γραπτές εξετάσεις.

V — Προφορική διαδικασία

Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 21ης Απριλίου 1983 αγόρευσαν ο προσφεύγων, εκπροσωπούμενος από τον G. Vandersanden, δικηγόρο, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο R. Andersen.

Η γενική εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη δικάσιμο της 19ης Μαΐου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Αυγούστου 1982, ο Verzyck άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία ζητεί, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982, με την οποία ο προϊστάμενος του τμήματος προσωπικού της Επιτροπής τον πληροφόρησε ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/A/325 αποφάσισε να τον αποκλείσει από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

2 Ο εν λόγω διαγωνισμός ήταν γενικός διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διοικητικών υπαλλήλων στους βαθμούς 7 και 6 της κατηγορίας Α. Η προκήρυξη του διαγωνισμού, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 1981, υποχρέωνε τους υποψηφίους να αποδείξουν ότι έχουν περατώσει πανεπιστημιακές σπουδές, που βεβαιώνονται με δίπλωμα, σχετικό με τον τομέα που αποτελούσε αντικείμενο του διαγωνισμού, ότι έχουν επιπλέον επαγγελματική πείρα δύο ετών, που αποκτήθηκε μετά την κτήση του πτυχίου και έχει σχέση με τον τομέα που επέλεξε ο υποψήφιος και ότι έχουν ορισμένες γνώσεις ξένων γλωσσών.

3 Στις 30 Νοεμβρίου 1982, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό αυτό, για τον οποίο υπέβαλαν αιτήσεις 2 264 συνολικά υποψήφιοι, επιλέγοντας για εξέταση τον τομέα δημόσια οικονομικά/λογιστική/έλεγχος. Από το φάκελο της υποψηφιότητας του Verzyck προέκυπτε ότι ασκούσε καθήκοντα Inspecteur adjoint des finances (βοηθού οικονομικού επιθεωρητή) στη βελγική δημόσια διοίκηση, αφού απασχολήθηκε από το 1978 σε διάφορες υπεύθυνες θέσεις σε πολλά υπουργεία, είχε πτυχίο νομικής και οικονομικών επιστημών και τις γνώσεις ξένων γλωσσών που απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

4 Εντούτοις, με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 1982, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι, αφού η εξεταστική επιτροπή διαπίστωσε καταρχήν ότι συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις για να γίνει δεκτός στο διαγωνισμό, «στη συνέχεια εξέτασε τους τίτλους των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό, βάσει, ιδίως, των διπλωμάτων και της επαγγελματικής πείρας σε σχέση με τον τομέα του διαγωνισμού, κι αυτό για να καταστεί δυνατή μια πιο αρμονική ισορροπία στη γεωγραφική κατανομή των υπηκόων των διαφόρων κρατών μελών στις υπηρεσίες της Επιτροπής» και ότι, μετά το πέρας της εξετάσεως αυτής, η υποψηφιότητά του δεν έγινε δεκτή από την εξεταστική επιτροπή.

5 Στις 5 Μαρτίου 1982, ο προσφεύγων εξέφρασε την έκπληξή του στην υπηρεσία προσλήψεων της Επιτροπής για την απόφαση αυτή κατά το σημείο που τον αφορούσε, διευκρινίζοντας ότι δεν ήταν δυνατό να συναχθεί από τη διατύπωσή της ποια ήταν η πραγματική αιτιολογία και ζητώντας, εξάλλου, διευκρινίσεις σχετικές με τα προσόντα και τους τίτλους των άλλων υποψηφίων.

6 Στις 26 Μαρτίου 1982, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι η εξεταστική επιτροπή θα επανεξέταζε τους τίτλους του για να αποφασίσει αν θα τον δεχτεί στις εξετάσεις.

7 Στις 28 Μαΐου 1982, ο προϊστάμενος της υπηρεσίας προσωπικού της Επιτροπής πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι, μετά νέα εξέταση του φακέλου του, αποκλείστηκε από τις γραπτές εξετάσεις. Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως αυτής.

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 28ης Μαΐου 1982

Επί του παραδεκτού

8 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό των αιτημάτων αυτών, επαφιέμενη, τελικά, ως προς το σημείο αυτό, στην κρίση του Δικαστηρίου. Παρατηρεί, αφενός, ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού, του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 1982, που ο Verzyck παρέλαβε στις 5 Μαρτίου 1982, και, αφετέρου, ότι η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982, την οποία προσβάλλει ο Verzyck, ήταν στην πραγματικότητα καθαρά βεβαιωτικού χαρακτήρα. Συνεπώς, η προσφυγή, που πρωτοκολλήθηκε στις 25 Αυγούστου 1982, είναι εκπρόθεσμη και απαράδεκτη.

9 Όπως όμως δέχεται και η Επιτροπή, στην πραγματικότητα, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, με έγγραφο της 26ης Μαρτίου 1982, ότι η εξεταστική επιτροπή θα επανεξέταζε τα διπλώματα και τα πιστοποιητικά του, για να αποφασίσει αν θα τον δεχόταν να μετάσχει στις γραπτές εξετάσεις και ότι θα του γνωστοποιούσε τη νέα απόφασή της. Από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει, εξάλλου, ότι η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε, κατά την ημερομηνία αυτή, να επανεξετάσει πλήρως περισσότερους από 800 φακέλους υποψηφίων.

10 Είναι συνεπώς σαφές για το Δικαστήριο ότι η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982, η οποία ελήφθη μετά νέα εξέταση της όλης καταστάσεως του προσφεύγοντος και πολλών άλλων υποψηφίων, αντικατέστησε πλήρως την απόφαση της 1ης Μαρτίου 1982 και δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως καθαρά βεβαιωτική.

11 Επομένως, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη οι αμφιβολίες που εξέφρασε η Επιτροπή.

Επί της ουσίας

12 Επί της ουσίας, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους, που στηρίζονται αντίστοιχα στην έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στην παραβίαση της αρχής της ισότητας και σε προφανή πλάνη στην οποία υπέπεσε η απόφαση της 28ης Μαΐου 1982.

Επί του λόγου που στηρίζεται στην έλλειψη αιτιολογίας ή στην ανεπαρκή αιτιολογία

13 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως εξής: «όπως αναφέρεται στο από τέλους Μαρτίου 1982 έγγραφό μου, η εξεταστική επιτροπή επανεξέτασε το φάκελο της υποψηφιότητάς σας. Με λύπη μου σας πληροφορώ ότι, κατόπιν συγκρίσεως των δικαιολογητικών των υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη σας δεχτεί στις γραπτές εξετάσεις».

14 Καίτοι η Επιτροπή, για να δικαιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, επικαλείται, πρώτον, την ανάγκη σεβασμού της αρχής του απορρήτου των διασκέψεων των εξεταστικών επιτροπών, προσήκει η απάντηση ότι, όπως το Δικαστήριο έκρινε με την απόφασή του της 28ης Φεβρουαρίου 1980 (Bonu κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 89/79, Recueil, σ. 553), μολονότι ο σεβασμός του απορρήτου αυτού αποκλείει τόσο την κοινολόγηση της στάσεως που τήρησε το κάθε μέλος της εξεταστικής επιτροπής, όσο και την αποκάλυψη οποιουδήποτε στοιχείου σχετικού με εκτιμήσεις που αφορούν προσωπικά ή συγκριτικά τους υποψηφίους, η αρχή αυτή δεν απαλλάσσει την εξεταστική επιτροπή ενός διαγωνισμού από την υποχρέωση να αναφέρει, τουλάχιστον συνοπτικά, στον υποψήφιο που αποκλείστηκε κατά την επιλογή βάσει τίτλων, τους λόγους της αποφάσεως αυτής.

15 Δεύτερον, όπως το Δικαστήριο έκρινε με την απόφασή του της 26ης Νοεμβρίου 1981 (Michel κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 195/80, Συλλογή, σ. 2861), η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας βλαπτικής αποφάσεως σκοπό έχει να επιτρέπει στο Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του ως προς τη νομιμότητα της αποφάσεως και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ώστε να γνωρίζει αν η απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη ή αν φέρει το στίγμα ελαττώματος που επιτρέπει την αμφισβήτηση της νομιμότητάς της.

16 Αυτή η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει πάντως να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα διάφορα επίπεδα και είδη διαγωνισμών και, ειδικότερα, με τον αριθμό των

υποψηφίων που μετέχουν σε καθέναν απ' αυτούς. Σε διαγωνισμούς με μεγάλη συμμετοχή, η αιτιολογία του αποκλεισμού δεν πρέπει να λαμβάνει τέτοια έκταση, ώστε να επιβαρύνεται αφόρητα το έργο των εξεταστικών επιτροπών και της διοικήσεως προσωπικού. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πρακτικές δυσχέρειες, που αντιμετωπίζει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού με μεγάλη συμμετοχή, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εξεταστική επιτροπή οφείλει, σε πρώτο στάδιο, να παρέχει στον υποψήφιο πληροφορίες μόνο για τα κριτήρια και το αποτέλεσμα της επιλογής και να μην παρέχει ατομικές διευκρινίσεις παρά μόνο μεταγενέστερα και σ' εκείνους τους υποψηφίους που το ζητούν ρητά υπό τον όρο, πάντως, ότι αυτές οι ατομικές πληροφορίες θα αποστέλλονται από την εξεταστική επιτροπή πριν εκπνεύσει η προβλεπόμενη από τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων προθεσμία, ώστε να μπορούν να κάνουν χρήση, αν το κρίνουν σκόπιμο, των δικαιωμάτων τους.

17 Από το κείμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, που παρατέθηκε ανωτέρω, προκύπτει ότι με αυτή δεν ανακοινώθηκαν ούτε στον προσφεύγοντα τα γενικά κριτήρια, βάσει των οποίων αξιολογήθηκαν οι τίτλοι των υποψηφίων και τα αποτελέσματα της επιλογής που έγινε, και ότι η απόφαση αυτή δεν περιείχε, έστω και συνοπτικά, κανένα στοιχείο ατομικής αιτιολογίας. Μια τέτοια απόφαση δεν είναι, συνεπώς, δυνατό να θεωρηθεί αιτιολογημένη και δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα που η Επιτροπή προέβαλε προς υπεράσπισή της και τα οποία ανάγονται στο μεγάλο αριθμό των υποψηφίων, στην πραγματική αδυναμία να αιτιολογηθεί λεπτομερέστερα ο αποκλεισμός από τις εξετάσεις και στο γεγονός ότι ο Verzyck δεν ζήτησε ρητά την ανακοίνωση των κριτηρίων αξιολογήσεως που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή.

18 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα αιτήματα του προσφεύγοντος πρέπει να γίνουν δεκτά, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που επικαλείται.

Επί των αιτημάτων με τα οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή από το Δικαστήριο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως

19 Το Δικαστήριο δεν μπορεί, χωρίς να σφετεριστεί τις εξουσίες της διοικητικής αρχής, να υποχρεώσει κοινοτικό όργανο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση μιας αποφάσεως με την οποία ακυρώθηκε απόφαση περί αποκλεισμού από τις εξετάσεις.

20 Τα αιτήματα αυτά είναι, συνεπώς, απαράδεκτα.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, δεδομένου ότι ηττήθη όσον αφορά τους ουσιωδέστερους ισχυρισμούς της.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

1. **Ακυρώνει την απόφαση της 28ης Μαΐου 1982, με την οποία η Επιτροπή πληροφόρησε τον Verzyck ότι η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού COM/A/325 τον απέκλεισε από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.**

2. **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

3. **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Everling Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιουνίου 1983.

Ο γραμματεύς

κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματεύς

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling